

ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ – ΣΥΡΙΑ

✘ Γράφουν οι: Δρ. Πολύβιος Πρόδρομος, φιλόλογος και Γιώργος Γιοβάνης

Τα παιδιά του πολέμου

*«Θυμάσαι κόρη απ'το Τσέρρο,
την πατρίδα την αγαπημένη;*

*Όλα καταπράσινα, ήσαν πρώτα
Μαύρες τώρα οι τρύπες από τις γαλαρίες».*

Το παλιό αυτό τραγούδι των Άλπεων, θα μπορούσαν να το ψελλίζουν και σήμερα τα παιδιά των εμπόλεμων περιοχών, παίζοντας ανάμεσα στα συντρίμμια και σε διασταυρούμενα πυρά, μέχρι να ακρωτηριαστούν ή ακόμη και να χάσουν τη ζωή τους.

Σήμερα στον κόσμο μετράμε περισσότερα από 86,7 εκατομμύρια παιδιά κάτω των 7 ετών, που έχουν περάσει ολόκληρη τη ζωή τους σε ζώνες συγκρούσεων, σύμφωνα με τα στοιχεία της Unicef. Εκατομμύρια παιδιά σχοινοβατούν ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο, στις εμπόλεμες περιοχές του πλανήτη. Ο πόλεμος παραβιάζει τα δικαιώματα των παιδιών: Το δικαίωμα στη ζωή, στην οικογενειακή ενότητα, στην υγεία και στην εκπαίδευση, στην προστασία από τη βία και τη κακομεταχείριση. Η Graca Machel τονίζει πως τα παιδιά που έχουν χάσει την παιδική τους ηλικία εξαιτίας των πολέμων, δεν πρέπει να χάσουν και το μέλλον τους.

Ο πόλεμος σημαδεύει το παιδί

Τα βλέμματά μας τα τελευταία 5 χρόνια -είτε λόγω γειτνίασης, είτε λόγω προβολής από τα ΜΜΕ- είναι στραμμένα στον εμφύλιο πόλεμο που μαίνεται στη Συρία. Η Δύση -ακρωτηριασμένη ηθικά- αφού όπλισε τα χέρια της Αντιπολίτευσης (Ισλαμικό Κράτος-ISIS και των Επαναστατικών Δυνάμεων-RFS), παρακολουθεί το έργο της απαθής και ανήμπορη να αντιδράσει πλέον, έχοντας συνειδητοποιήσει και εμπεδώσει για τα καλά, πως οι φαρέτρες

που προσέφερε στην Αντιπολίτευση, περιείχαν τα Πάρθια βέλη της. Ο Πολιτισμός μας ανέχεται όσα συμβαίνουν στον εμφύλιο της Συρίας και εθελοτυφλεί προκλητικά για το εάν τα κύρια θύματα αυτού του πολέμου είναι τα παιδιά. Τα παιδιά που αδυνατούν να καταλάβουν τι είναι αυτό που οδήγησε στον άγριο αυτό πόλεμο, και για ποιο λόγο να βιώνουν τη φρίκη του στο μεγαλείο της!

Πολλά από αυτά γεννήθηκαν μέσα στον πόλεμο και έμαθαν πως με τη βία κατακτώνται όσα θέλουμε. Η επιθετική συμπεριφορά των μαθητών στα σχολεία της Συρίας, σε ορισμένες περιπτώσεις, επιβεβαιώνει την πιο πάνω θέση. **Για τα παιδιά αυτά το φαινόμενο του πολέμου παύει να γίνεται κατανοητό ως απαράδεκτο φαινόμενο και γίνεται αντιληπτό ως συνέχιση της ζωής με άλλα μέσα.**

Η κλιμακούμενη ένταση, είτε προέρχεται από τις Κυβερνητικές Δυνάμεις είτε από τις Επαναστατικές Δυνάμεις (RFS) και το Ισλαμικό Κράτος (ISIS), θέτει καθημερινά τη ζωή των παιδιών σε κίνδυνο. **Όσα δεν σκότωσε ο πόλεμος, τα ακρωτηρίασε σωματικά, ψυχικά και συναισθηματικά, αφού το «τοξικό στρες» που βιώνουν λειτουργεί ανασταλτικά για την μακροπρόθεσμη συναισθηματική, γνωστική και κοινωνική τους ανάπτυξη, αναφέρει ηUnicef.**

Τα ακρωτηριασμένα, ψυχικά και σωματικά, παιδιά μετατρέπονται σε μη ενεργούς πολίτες του αύριο, στερούμενα εκπαίδευσης, αφού εγκαταλείπουν το σχολείο επειδή ούτε εκεί αισθάνονται ασφάλεια, με ό,τι συνέπειες έχει αυτό για τη ζωή τους. Η ζημιά που προκαλείται είναι σοβαρή και αμετάκλητη. Μια ολόκληρη γενιά κινδυνεύει να χαθεί. Έχει αλλάξει η ζωή τους, η καθημερινότητά τους. Το πρόσωπό τους έχει σκληρύνει. Πρόσωπο ενήλικα σε κορμί παιδικό. Έχοντας, λοιπόν, ζήσει τις φρικαλεότητες του πολέμου από μικρή ηλικία, θα τους είναι δύσκολο να στείλουν μήνυμα ειρήνης και ασφάλειας στις μελλοντικές γενιές ή να κατευνάσουν το μίσος τους για την πλευρά που σκότωσε τους αγαπημένους τους ανθρώπους και για τα πυρά της που έγιναν η αιτία του ακρωτηριασμού τους.

Στην «κανονικότητα» του πολέμου εντάσσονται και οι ωμότητες

και οι φρικαλεότητες εις βάρος των παιδιών. Πολλά από αυτά φανατίζονται και στρατολογούνται στον πόλεμο και εξαναγκάζονται να δουν ή ακόμα και να διαπράξουν βάρβαρες πράξεις, ενώ άλλα τα οδηγούν στην πορνεία ή στα σκλαβοπάζαρα, στα βασανιστήρια ή χρησιμοποιούνται ως «ανθρώπινες ασπίδες» σε περιοχές που έχουν ναρκοθετηθεί. Έχουν καταγραφεί ακόμα και εκτελέσεις παιδιών, από τους φονταμενταλιστές του ISIS, μετά από συνοπτικές διαδικασίες, επειδή τους καταλογίστηκε η ευθύνη της συνέργειάς τους με την αντίπαλη πλευρά.

Επιπρόσθετα και η πείνα έχει συντελέσει στην εξαθλίωσή τους. Τρώνε γρασίδι και ζωοτροφές. Δεν έχουν πρόσβαση στο πόσιμο νερό. Στο Συριακό Κράτος έχει επιβληθεί Διεθνής Οικονομικός αποκλεισμός (embargo), με αποτέλεσμα να μην υπάρχει πρόσβαση σε τρόφιμα και φάρμακα για την κάλυψη των αναγκών τους.

Βαρύ τίμημα ο πόλεμος για τα παιδιά. Βαθιά ριζωμένα ψυχικά τραύματα, έχουν καταγραφεί για όλη τους τη ζωή. Όπως επισημαίνει η Pia Britto, Επικεφαλής της Unicef για την Πρώιμη Παιδική Ανάπτυξη, «εκτός από τις άμεσες φυσικές απειλές που αντιμετωπίζουν τα παιδιά σε περιπτώσεις κρίσεων, διατρέχουν επίσης κίνδυνο από τα βαθιά ριζωμένα ψυχικά τραύματα». Χρειάζονται χρόνο και ασφάλεια για να επουλώσουν τις πληγές τους. **Με νωπές τις μνήμες του πολέμου, ζωγραφισμένη τη φρίκη στο πρόσωπό τους και στη ψυχή τους πένθος βουβό αξεπέραστο, ζουν με τον φόβο του βίαιου θανάτου.** Σε έρευνά του ο Hama Salama (ORG) γράφει σχετικά: «Ένα από τα πιο ενοχλητικά πράγματα είναι τα στοιχεία που δείχνουν ότι τα παιδιά που σκοτώθηκαν από σφαίρες, σκοτώθηκαν σκόπιμα από ελεύθερους σκοπευτές στις γραμμές ψωμιού ή ακόμα και μέσα στα σχολεία τους... Δεν σκοτώνονται από διασταυρούμενα πυρά».

Το παιδί ως μέσο εκμετάλλευσης

Η φρίκη του πολέμου εξανάγκασε 1.8 εκατομμύρια παιδιά να εγκαταλείψουν τη χώρα τους για να γλιτώσουν τη ζωή τους από τις συγκρούσεις. Και ενός κακού μύρια έπονται. Τα παιδιά ως ευάλωτη κοινωνική ομάδα και για αυτό εύκολη λεία των εμπόρων

σαρκός και των εγκληματικών οργανώσεων, εξωθούνται σε διάφορες μορφές δουλείας (πορνεία, αγροτικές εργασίες, οικιακές υπηρεσίες, επαιτεία). Πιο εύλωτα στην εκμετάλλευση αυτή και συγκριτικά πολύ πιο εύκολα θύματα είναι τα «ασυνόδευτα παιδιά», τα οποία αναζητούν άσυλο στις χώρες της Δύσης. Αρκετά από αυτά εξαφανίζονται, χωρίς οι Αρχές και οι Υπηρεσίες να μπορούν να τα εντοπίσουν. **Παιδιά «χωρίς ταυτότητα» οδηγούνται σε μια άλλη κόλαση.**

Κι εμείς, οι «πολιτισμένοι», απενοχοποιούμαστε εκδηλώνοντας τον οίκτο μας με λόγια ή κουνώντας μελαγχολικά το κεφάλι και... κυνηγώντας Pokemon. Αυτή λοιπόν τη Pokemomania του Δυτικού κόσμου, εκμεταλλεύτηκαν οι Επαναστατικές Δυνάμεις της Συρίας (RFS), προκειμένου να ευαισθητοποιήσουν και να τραβήξουν την προσοχή του κόσμου, για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα παιδιά στις υπό πολιορκία περιοχές. Έτσι φωτογράφησαν παιδιά της Συρίας που κρατούν εικόνες Pokemon και ζητούν από τον κόσμο «να τα βρει» και «να τα σώσει» από την φρίκη του πολέμου: **«Είμαι εδώ, έλα να με σώσεις».**

Απευθύνονται στους Pokemon-μανείς του σύγχρονου Δυτικού Κόσμου, που αντί να κυνηγούν στόχους, ιδανικά και αξίες, κυνηγούν Pokemon, μήπως και ευαισθητοποιηθούν και ρίξουν μια ματιά και πέρα από την οθόνη του κινητού τους και δουν την πραγματικότητα και όχι την **«επαυξημένη πραγματικότητα».**

Εμείς, οι συν-γραφείς, διατηρούμε τις επιφυλάξεις μας για τον αγαθό σκοπό της κίνησης των Επαναστατικών Δυνάμεων (RFS) της Συρίας. Σ' ένα εμφύλιο και οι δύο πλευρές βαρύνονται για τις φρικαλεότητες απέναντι στα παιδιά. Και οι δύο πλευρές ευθύνονται για τους θανάτους των παιδιών. Και οι λόγοι που μας κάνουν φιλύποπτους είναι αφενός μεν πως οι Δυνάμεις αυτές εκπαιδεύονται στη Δύση και ενισχύονται υλικά από αυτήν και αφετέρου πώς να εξορθολογήσουμε την κίνηση με τα Pokemon των Επαναστατικών Δυνάμεων (RFS) της Συρίας, όταν ως ανθρωπότητα ζούμε το θέατρο του παραλόγου, όταν οι σκοποί γίνονται σκοπιμότητες, οι απαξίες αξίες και όλα μαζί υπηρετούν το χρήμα;

Το να ευχηθούμε να σταματήσει ο πόλεμος στη Συρία, είναι κάτι εύκολο. Το να πιέσουμε -ο καθένας με τον τρόπο του- να σταματήσει ο πόλεμος, θέλει από το περίσσευμα της καρδιάς μας. **«Το ότι δεν συμβαίνει εδώ, δεν σημαίνει ότι δεν γίνεται στον κόσμο»**, είναι η μεγάλη αλήθεια – σύνθημα της Οργάνωσης Save the Children. Ο Salaman (ORG), μας στέλνει ευοίωνο μήνυμα: **«Δεν είναι αργά για τα παιδιά της Συρίας. Συνεχίζουν να έχουν ελπίδα για μια ζωή με αξιοπρέπεια και ευκαιρίες. Εξακολουθούν να κάνουν όνειρα για την ειρήνη και την ευκαιρία να τα εκπληρώσουν»**.

Και φτάσαμε στη δύσκολη στιγμή που προσπαθεί ο καθένας να αποφύγει μεταθέτοντας τις ευθύνες του... Ας δώσουμε μια απάντηση στον 9χρονο Jafaar από τη Δαμασκό, κοιτώντας τον στα μάτια:

«Πάντα ονειρευόμουνά τέρατα και μαύρη άβυσσο. Αλλά το καλύτερο όνειρο που είχα ήταν ότι ήμουν σούπερ-ήρωας που βοηθούσε τον κόσμο. Εύχομαι να μην ονειρεύομαι αυτά τα τέρατα και τις μαύρες καταιγίδες...».

Πηγή/φωτογραφία: alfavita.gr